

30. Родове сѣ три *мѣжскый, женскый* и *срѣдній*; всяко имя е отъ единъ отъ тыя три рода.

Забѣлѣжв. Отъ мѣжскый родъ сѣ имена, при кои-то може ся приложи *тоя*, женскы сѣ тыя, при кои-то ся прилага *тая*, а отъ срѣднъ родъ сѣ имена, при кои-то може ся приложи *това*.

31. Нѣкои имена сѣ едно окончяніе показвать два рода, като: *убійца, пияница, войвода*; такыва имена сѣ отъ *общій родъ*.

32. Числа сѣ двѣ:

а) *Единственно*, кога показва прѣдмѣта единъ самъ; като: *градъ, глава, село*.

б) *Множественно*, кога показва прѣдмѣты повече отъ единъ; като: *градове, главы, села*.

Забѣлѣжв. Нѣкои имена имѣть и *двойственно* число, кое-то показва два прѣдмѣта; като: *нозѣ, рѣцѣ, колѣнѣ*.

33. Падежіе сѣ окончянія на имена-та, та сѣ тѣхъ ся показва какъ идѣть прѣдмѣти-ти единъ камъ другъ.

34. Падежіе въ Българскый языкъ сѣ четыре: *Именителенъ, Дателенъ, Винителенъ, и Звателенъ*.

35. Именителенъ падежъ служи за отвѣтъ на пытаніе; *кой? что?* като: *кой иде? — чловѣкъ; что е това? книга. Тука чловѣкъ и книга сѣ именителенъ падежъ*.